

Nederlandsch Boschbouw-Tijdschrift

Oprichter Dr. J. R. Beversluis

Orgaan van de

Nederlandsche Boschbouwvereniging

12e Jaargang

No. 7

Juli 1939

Oorspronkelijke Bijdragen

REDE VAN DEN VOORZITTER VAN
DE NEDERLANDSCHE BOSCHBOUWVEREENIGING
(TER GELEGENHEID VAN DE VOORJAARSVERGADERING
TE BREDA OP 2 JUNI 1939)

door

A. TE WECHEL.

Koninklijke Hoogheid,

De belangstelling van ons Vorstenhuis in de Nederlandsche Boschbouwvereniging vervult ons met de diepste dankbaarheid. Het feit, dat Hare Majesteit, onze geëerbiedigde Koningin, Beschermvrouwe der Vereeniging is en dat Uwe Koninklijke Hoogheid het eerlidmaatschap heeft willen aanvaarden hebben bij ons allen gevoelens van de grootste erkentelijkheid gewekt, die ons sterken bij ons streven in vaderlandschen zin werkzaam te zijn ter behartiging van boschbouwkundige belangen in Nederland.

De omstandigheid, dat het U behaagd heeft hedenavond in ons midden te vertoeven is voor ons een hernieuwd bewijs van belangstelling, een bewijs, dat wij op zijn volle waarde weten te schatten. Wanneer ik zeg, dat deze waarde volkomen dezelfde is als die, welke wij indertijd gehecht hebben aan het deelnemen door wijlen Zijne Koninklijke Hoogheid P r i n s H e n d r i k der Nederlanden aan enkele van onze samenkomsten, geloof is daarmede te hebben uitgedrukt, dat het feit van Uwe tegenwoordigheid voor ons meer beteekent, dan wij in woorden kunnen uitdrukken.

Het zij mij, in alle bescheidenheid, vergund, den wensch uit te spreken, dat Uwe Koninklijke Hoogheid in ons midden iets moge terugvinden van onze groote afhankelijkheid aan het Vorstenhuis en van onze liefde voor het vaderland, waarin het bosch, dat ook bij ons, evenals in alle landen ter wereld, een belangrijke plaats behoort in te nemen, in het bijzonder onze aandacht heeft.

Ik ben tot in het diepst van mijn hart ervan overtuigd, dat ik namens alle aanwezigen spreek, wanneer ik Uwe Koninklijke Hoogheid onzen warmsten dank betuig voor Uwe aanwezigheid en U een eerbiedig welkom in onze vergadering toeroep.

Dames en Heeren,

Onder de vele plichten, die op het bestuur rusten, behoort ook de bepaling van de plaats, waar de voorjaarsvergadering zal worden gehouden. Wel worden in de najaarsvergadering door U wenschen terzake geuit, maar de uiteindelijke beslissing berust bij het bestuur en in de meeste gevallen is de keuze niet gemakkelijk. Thans was het anders. Algemeen werd de behoefte gevoeld weers eens te Breda komen, in deze klassieke boschbouwstad, teneinde den dag van morgen te kunnen besteden aan de bezichtiging van hetgeen in de meest complete houtvesterij in Nederland wordt gewrocht. Daarnaast staat Noord-Brabant, en niet het minst de stad Breda, bekend als zeer gastvrij en ons bestuur heeft dan ook geen oogenblik gearzeld Breda aan te wijzen als de plaats van samenkomst in 1939.

Dat we ons niet vergist hebben in de veronderstelling, dat wij gastvrij zouden worden ontvangen is ons hedenmiddag reeds gebleken.

De Burgemeester van deze stad, de heer Van Slobbe, heeft ons ten stadhuize willen ontvangen en gaarne herhaal ik hier ons aller welgemeenden dank voor deze onderscheiding aan onze vereeniging bewezen. Mijn dank gaat ook uit naar de leden van het Dagelijksch Bestuur der Gemeente, die mede recipieerden.

Verder betuig ik mijn dank aan ons toegewijd medelid, den heer Tutein Nolthenius, wien geen moeite te veel was om de noodige voorbereidingen voor deze samenkomst te treffen en die ons morgen zal rondleiden door zijn belangrijk boschgebied als vertegenwoordiger van het Staatsboschbeheer en als beheerder der houtvesterij „Breda”.

Ik verzoek den heer Directeur van het Staatsboschbeheer overtuigd te willen zijn van onze erkentelijkheid voor de geboden gelegenheid de excursie in deze houtvesterij te mogen uitschrijven.

Het gaat onze vereeniging niet slecht. Geen maand gaat voorbij zonder dat nieuwe leden zich aanmelden. Het zijn in de eerste plaats deze nieuwelingen, die ik een hartelijk welkom toeroep in ons midden. Wij allen wenschen, dat zij in onze vereeniging zullen vinden, wat zij er van verwachtten, toen zij zich als lid aanmeldden, maar vooral hopen wij, dat zij zich volkomen zullen thuis voelen in ons kring en uit volle overtuiging zullen medewerken aan ons streven: de bevordering van den boschbouw in het algemeen en van den Nederlandschen boschbouw in het bijzonder. Bij vorige gelegenheden heb ik reeds gezegd, dat ons doel moet zijn, in de eerste plaats het aantal toegewijde leden te vergrooten en ik betwijfel geen oogenblik, dat onze nieuwe leden ook toegewijde leden zullen zijn of worden. Als ik het lijstje der nieuwe leden nader beschouw, dan valt mijn aan-

dacht vooral op een tweetal er van. In de eerste plaats op een gepensioneerden Indischen houtvester en dan spreek ik opnieuw den wensch uit, dat zijn voorbeeld door vele anderen gevolgd moge worden. Ik ben nog steeds de vaste overtuiging toegedaan, dat onze oud-indische collega's in ons midden niet gemist kunnen worden en met ons moeten samenwerken aan de bevordering van den boschbouw in „Groot-Nederland”. Het is m.i. onjuist, dat wij, die in het Europeesche gedeelte van het Rijk der Nederlanden wonen, exclusief zouden zijn. Wij voelen aan, dat de tijd niet ver meer kan zijn, dat de samenwerking tusschen den boschbouw hier en ginds nauwer zal moeten worden, al ware het alleen om moeilijkheden in de houtvoorziening hier te lande te vermijden en te voorkomen. Wij, Nederlandsche boschbouwers, behooren één te zijn, onverschillig of ons terrein van werkzaamheid hier of overzee gelegen is.

In de tweede plaats valt mijn aandacht op een nieuw lid, dat, hoewel van huis uit geen boschbouwer, plotseling een hooge boschbouwkundige positie in ons land gaat innemen. Zeer in het bijzonder heet ik dezen nieuwen Inspecteur hartelijk welkom in onzen kring, daarbij de hoop en het vertrouwen uitsprekende, dat hij in den kortst mogelijken tijd, op de meest volledige wijze, doordrongen zal zijn van ons boschbouwkundig sentiment, daardoor in zich vereenigende de commercieele, sociale en boschbouwkundige eigenschappen, die het, binnenkort jubileerende, Staatsboschbeheer tot nog grooteren bloei zullen brengen.

Een welgemeend „welkom vreemdeling” roep ik gaarne onzen gasten van hedenavond toe. Wij verheugen ons, dat zij in zoo groote getale zijn gekomen en vertrouwen, dat zij belang zullen stellen in onze besprekingen en zich in het debat zullen mengen.

Eveneens een hartelijk welkom voor de hier aanwezige leden der Nederlandsche Boschbouwvereniging, die zich van heinde en ver naar Breda spoedden om aan onze gedachtenwisseling deel te nemen.

Deze gedachtenwisseling zal in hoofdzaak gaan over een uiterst moeilijk probleem in den boschbouw, over de jacht. Min of meer spontaan kwam op de vorige voorjaarsvergadering het plan naar voren aan dit onderwerp een vergadering te wijden. Bij nadere overweging van dit voor-nemen, werd het voortdurend aanlokkelijker en ik hoop, dat de uitkomst zal bewijzen, dat de opzet juist is geweest. Voor een objectieve behandeling van het vraagstuk scheen het ons gewenscht een tweetal prae-adviezen op te nemen in het Mei-nummer van ons tijdschrift. Het is hier de plaats onzen dank te betuigen aan de heeren de Beaufort en Jager Gerlings voor de moeite, die zij zich getroost hebben voor de samenstelling van deze adviezen.

Door min of meer alles op één kaart te zetten zal deze vergadering een eenigszins ander karakter hebben, dan tot nu toe gebruikelijk was. Van het resultaat zal het afhangen, of we op dezen weg zullen voortgaan. Er zijn n.l. meer „brandende” vraagstukken bij den boschbouw, die van verschillende zijden bekeken kunnen worden. Ik denk aan natuurbescherming en boschbouw, werkverschaffing en boschbouw, geldbelegging en boschbouw, houtvoorziening en boschbouw, houtinvoerrechten of contingentieering en boschbouw, en aan enkele van dergelijke onderwerpen meer. Ook op meer houtteeltkundig gebied — het exotenvraagstuk en de sociologie — zijn verschillende vraagpunten te stellen, die een geheele vergadering en meer dan dat kunnen vullen. Het is mijn persoonlijke overtuiging, dat onze vergaderingen het meeste nut zullen afwerpen, wanneer dergelijke veelomvattende vragen uitvoerig worden besproken door vóór- en tegenstanders uit de praktijk. Voor een meer wetenschappelijke behandeling van boschbouwkundige problemen zijn onze cursussen bestemd, voor de uitwisseling van praktijkervaringen is gelegenheid op onze najaarsvergaderingen maar staat vooral ons tijdschrift open. In dit verband vestig ik nog in het bijzonder Uwe aandacht op onze nieuwe rubriek „Mededeelingen”.

Het verloop van de vergadering van hedenavond zal ons moeten leeren of de nieuwe weg de juiste zal blijken te zijn.

Het is wederom niet mijn bedoeling een chronologisch overzicht te geven van hetgeen op boschbouwkundig gebied geschiedde sedert de vorige vergadering. Prof. J a g e r G e r l i n g s zal daarvoor weder zorgdragen door een publicatie in ons tijdschrift.

Enkele feiten van meer persoonlijke aard moge ik echter even naar voren brengen.

De vereeniging verloor sedert de vorige vergadering één lid, dat haar door den dood ontrukkt werd, R i d d e r P a u w v a n W i e l d r e c h t. Hij was te korten tijd lid om veel voor de vereeniging te kunnen doen. Zijn nagedachtenis worde door ons in eere gehouden.

Onze medeleden V a n ' t H o f f e n v a n H a r e n c a r s p e l herdachten op 1 April en 1 Juni j.l. het feit, dat zij 25 jaren in dienst van het Staatsboschbeheer waren en ik spreek stellig namens U allen, indien ik hen onze beste wenschen bij dit jubileum aanbied.

Ons medelid V a n S t e i j n werd benoemd tot voorzitter van de commissie voor de samenstelling van een ontwerp voor een natuurbeschermingswet. Wij spreken de hoop uit, dat dit den boschbouw van veel nut zal zijn.

Forstmeister E r d m a n n, ons allen zoo goed bekend, die onze vereeniging een zoo goed hart toedraagt, vierde zijn 80sten verjaardag. De heer W e s s e l s memoreerde

dit in ons tijdschrift, terwijl ons bestuur op den feestdag een telegrafischen gelukwensch zond, en de heeren Jansen en Wessels het bestuur vertegenwoordigden op den eigenlijken feestdag te Erdmannshausen.

Het vereenigingsleven had een rustig verloop. Ik merkte reeds op, dat het ledental voortdurend stijgt en ik vertrouw, dat zulks voor U allen aanleiding zal zijn Uwe krachten in te spannen om te voorkomen, dat deze stijging tot staan komt. Wederom herhalen wij den oproep: werft leden, opdat wij sterker en sterker worden en steeds meer zullen kunnen doen ter bevordering van den vaderlandschen boschbouw.

Ingevolge de statuten moet in dit jaar, 1939, beslist worden of onze vereeniging zal blijven voortbestaan, dan wel zal worden ontbonden. In het jaar 1910 werden immers de statuten goedgekeurd en werd de vereeniging opgericht voor den duur van 29 jaren. Deze zijn thans verstreken en in de najaarsvergadering moet dus door U worden uitgemaakt, of wij, boschbouwers, opnieuw een bondgenootschap zullen sluiten voor 29 jaren.

Uw trouw bezoek aan onze vergaderingen kennende, een bezoek dat ik gedurende de 25 jaren van mijn lidmaatschap, steeds heb zien groeien, bestaat er niet de geringste twijfel omtrent den wensch van voortbestaan. Uw groote opkomst op deze voorlaatste vergadering van onze bestaansperiode onderstreept wel heel sterk Uw belangstelling in ons streven en levert opnieuw het doorslaande bewijs, dat wij, boschbouwers, de behoefte aan samenwerking voelen en gezamenlijk wenschen mede te werken aan den bloei van den boschbouw in Nederland. Deze belangstelling Uwerzijds stemt het bestuur dankbaar en geeft hem de kracht zijn taak naar beste kunnen te vervullen.

Nieuwe statuten en een nieuw huishoudelijk reglement kwamen in ontwerp gereed en zullen U spoedig ter beoordeeling worden toegezonden, opdat zij in de najaarsvergadering kunnen worden vastgesteld.

De commissie voor de standaarddeering is ijverig aan het werk evenals de commissie voor de nomenclatuur van insecten en schimmels, die voor den boschbouw van belang zijn. Beide commissies stelden hun eindrapport in het voorzicht.

De prijsvraag-commissie heeft haar beslissing genomen en zal daarvan bij monde van Prof. Beekman mededeeling doen.

Den leden is het bekend, dat het mijn streven is te trachten onze vergaderingen niet lang te rekken, zoodat er nog tijd overschiet voor een gezellig samenzijn.

Mede in verband met dit streven, meen ik niet langer beslag te mogen leggen op Uw aandacht en verklaar ik de voorjaarsvergadering 1939 voor geopend.